

הקורא למפרע פרק שני מגילה

מסורת הש"ם
עם הוספות

[ענין י. כט. פולין ט. נב. עין ר"ה לד. ובתוס' יג'ם ד"ה לדידי, ג) יג'ם מומך סס ימ: מה,], מוקפתה פלק צ, מעניות י. פקמיס קכ: גומט נ. נלה סג., עי" מוקפות מעניות י. עיטר מוקפות נלה, פ) לקמן דג יט., אס, י) מנומות דג, כ) מוקפתה פ"צ, עי" מוקפות יג'ם ו. ד"כ ה"ל עקי"ל, מנות נב; ג) גיטין ספט; ג) ב"ב יבמות דף לט., פולין פמ: ועיין רצ"ח, ג) וע"ע תוס' אות יח: ד"ה שומרת, בעירובין יג. (רש"ש), ל) [עירובין יג.].

הבל"ה

([מכותי רשות ד"כ סיעסה כו' בעוד שהיבמה לפנֵי]:

תגניות הנר"א

[גמ' כמתורגם. נ"ג לפרך"י
ואז ספק ימל כו ה' הצען
ירוחס כו סקלין צלצון
גנוז נפי שווי רגיגין
רגנוס צעל פה וקמ"ל
רגנוס צעל פה וקמ"ל
לכונות יהה דעה נרין
לחות כולה ותְּהִלָּה סמיעות
ככ' מדקה מל (לעיל
ה' הנו חן כו וכ' כ' ס
ליה ספירות טנ'ל
וכלמי ומ"ט בירוטלמי
ציויד גס הזכורות הין
ה' כלעו כיינו הס
ונא וקי"ל כgem' דין
ה' ה' לווע נא יה
מי פצטת למתני
ה' מל וסלוע כו' וגמ'
דרין וזה נא ידע כו'
סנטה דירוטלמי מטען
נכרי סרמאנ'ן דעה יה
ה' לווע דוקה וכמן
ק' נמקחה כי סייכי
ה' צעל פה ה' טנ'ל
ע' דין ט'ל כטעולן
כ' כל' הצען מדפלין
rangle' מען פה ולט פליין
rangle' לגנוס (ועמ"ט רבינו
גמ' ט פירען מל"ך):

ליקוטי ר' ש"

[נדפס בסוף המסתה]

הנחות וצוונים

"א"ר יוסף הילכה
שאמר משום ר' י"י
זו בכת"י וכמה
שונים, וכ"ה נכון דהא
יוסף אמר להלן נקוט
בכיבי בידך ולדידיה
אמר אין הילכה כר"מ
לכתחא כרב באיסודין
ג"ש התוס' (דק"ס),
שפ"א: ב' בכת"י
ר' דשמעין ליה:
בכת"י ורמינדי^ו
הה נכון דרמי^ו
יתנות אהדי (דק"ס):
בגילון כת"י נוסף
דורשה
עלמא

ג'יה דהא כתיבא
דפוי (בגמ' ובריש'י):
דיבור בפנ' ע וקראן
לן וכו' (רש'ש, ע"ש
א): **כ' היה הגי'**

זהו וAKEREA OTTO PESOK
דננים ולא נים תיר ולא
יצא זהא כתבה כולה
שוקא וכתיב ליה וכרכבי
הדחק התירו לו אבל
כבי הא תנא. ואטיקנא
שכפי. דיפתורא דמליח
ברך ובן ברך שהלך
בדקהיב על צו היבנותם

א אומר מיושת ברוי מלויותה: יעד ייוייניך אהויך הייניך
וירופין. למפלע כמו קלאה הַת סמקלה ודלאָכוֹ^ט וכן יה מומותן
וּ מפולם (נאה דף כא): דחיש ליחידאה. נמקום סכימיל
גִּימְלִיל וְ נִסְמְקִילֵין: שומרת יבם. מַפֶּה לִיכְמָה ומַפֶּה גַּדְולָה
יעס^ע נֶה הַפֶּל מִן הַתְּמִין וְ קִידָּס הַתְּמִotta צָל יִיכְמָה הַפֶּל צָנְפָלָה
סִיכְמָה לְפִנֵּין: אומרים לו חמתן.

סירופין לא יצא ר' מונא אומר משום רב יהודה אף בסירוגין אם שהה כדי לגמור את כולה חזר לראש אמר רב יוסף הלכה טבר' מונא שאמר משום ר' יהודה אל אבי לרב יוסף כדי לגמור את כולה מהיכא רקאי לסייע או דלמא מרישא לסייע אל מרישא לסייע דא"כ נתת דבריך לשיעורין אמר ר' בא א"ר ירמיה בר בא אמר רב הלכה ברבי מונא בסורה מתנו ה כי בפומבדיתא מתנו ה כי אמר רב כהנא אמר רב הלכה ברבי מונא ושמואל אמר אין הלכה בר' מונא רב ביבי מתני איפכא רב אמר אין הלכה בר' מונא ושמואל אמר הלכה בר' מונא אמר רב יוסף נקט דבר ביבי בידך דשמואל הוא דחיש ליהדות דתנן שומרת ים שקידש אחיו את אחותה משום ר' יהודה בן בתירה אמרו אומרים לו המtan עד שיעשה אחיך הגדול מעשה אמר שמואל בהלכה בר' יהודה בן בתירה ת"ר ישמיט בה סופר אותיות או פסוקין יקראו הקורא [א] במתורגמן המתרגם יצא מיתיבי דהיו בה אותיות מטושטשות או מקורעות אם רשות ניכר כשרה ואם לא פסולת שלא קשיא הא בכולה הא במקצתה ת"ר ישמיט בה הקורא פסוק אחד לא יאמר אקריא את כולה ואח"כ אקריא אותו פסוק אלא קורא מאותו פסוק ואילך ינכט לבית חנמת ומצא צבור שקראו חציה לא יאמר אקריא חציה עם הצבור ואח"כ אקריא חציה אלא קורא אותה מתחילה ועד סופה: מתגננים יצא וכו': היכי דמי מtagnun אמר רב אשן נים ולא נים תיר ולא תיר דקרו ליה עני ולא ידע לאחדורי סברא וכי מדכו ליה מזכיר: היה כתבה דורשת ומגינה אם אי דקא מסדר פסוקא פסוקא וכתרב לה כי

ונoon לבו מאי הוּא על פה הוא אלא דכתב פסוקא וקרי ליה ומילא
האמר ^ט רבי חלבו אמר רב חמא בר גורייא אמר רב הלכה בדברי האומר כולה ומי יצא
שהתוא כתובה כולה ^ז אלא דמנחה מגילה קמיה וקרי לה מינה פסוקא פסוק
רבה בר בר חנה דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ^ט אסור לכתוב אותן
אתרמי ליה אתרמוני. גופא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן אסור לכתוב אותן
מיתיבי ^ט אמר רשב"א מעשה בר' מאיר ^ט שהלך ל עבר שנה ^ט בעסיא ולא היה ע
א"ר אבاهו ^ט שאני רבי מאיר דמיקים ביה ^ט ועפנפיך יישרו נגיד אמר ל^ט
אדפתוי מאי ועפנפיך יישרו נגיד אמר לו אלו דברי תורה ^ט דכתיב בהו ^ט התנע
זיוישרים הן אצל ר' מאיר רב חסדא אשכחיה לרבות חננא לדהוה כתוב ספר
יאויה כל התורה כולה ליכתב על פיך אלא כך אמרו חכמים אסור לכתוב
אדקאמר כל התורה כולה ראויה שתיכתב על פיך מכל דמיושרים הן
שעת הדחיק שאני אבי שרא לדבי בר חבו ^ט למיكتب תפלין ומזוזות שלא
יתניא ר' ירמיה אומר משום רבינו ^ט תפלין ומזוזות נכתבות שלא מן
הלכתא ^ט תפלין אין צריכיןشرطות ^ט מזוזות צריכיןشرطות ^ט אידי ואיזיד
א"ט מיגרים גריסין: היהת כתובה בשם כו': ^ט סמ סמא סקרה אמר רבה בר בר ו

זהו וAKEREA OTTO PESOK
דננים ולא נים תיר ולא
יצא זהא כתבה כולה
שוקא וכתיב ליה וכרכבי
הדחק התירו לו אבל
כבי הא תנא. ואטיקנא
שכפי. דיפתורא דמליח
ברך ובן ברך שהלך
בדקהיב על צו היבנותם

ג' מחריב וברא אמר רבי יונה הירוחמי לא ישא ר' מאקוטם דבר ביבי בידך. דהமל לנין הלאה כלצ' מוניה דהמלה
שמוזל נלהך וכן הלאה דהין לרין נחזר נלהך להלאה
ולג נחיקולי דהמלה כן ולפי יומן קלי כוותיכ צפלק נמלת לד"ר
דא (זב :נד) דהמלה צהס צמע מצע תקיעות נמצע צעות פיס יה
מקישס הטע תניהם נמי הכל ומייתי

בזון לבו יצא וכו': י' היכי דמי אי דקא מסדר פסוקא
בזון לבומאי הויל פה הוא אלא דכתב פסוקא פסוקא
האמיר רבי חלבו אמר רב חמאת בר גורייא אמר רב הלכתי^ט
שתהא כתובה כולה זאלא דמנחה מגילה קמיה וקרי
רבה בר בר חנה דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
יאתרמי ליה אתרמוני. גופא אמר רבה בר בר חנה
ימותיבי א' אמר רשב"א מעשה בר' מאיר שהלך לעבר ש
א"ר אבاهו שאני רבי מאיר דמייקים ביה ^{א'} ועפעריך
אדפתי Mai ועפעריך יישרו נגדך אמר לו אלו דברי תורה
זיווישרין הן אצל ר' מאיר רב חסדא אשכחיה לרבות
יאויה כל התורה כולה ליבת על פיך אלא כד אמר
עדקאמיר כל התורה כולה ראויה שתיכתב על פין
שעת הדחק שאני אבי שרא לדבי בר חבו ^ט למיכתנין
יתניא ר' ירמיה אומר משום רבינו ^ט תפליין ומזוועין
הלכתא 'תפליין אין צרייןشرطות ימזוזות צריין
ג"ט מיגרים גרישין: היהת כתובה בשםכו': ס' סמא ס

א אם קראה סיורגן אפילו שהה כמה יצא וausegg "דאר" יוחנן משומ רבי שמואון בן יהוזדק
אגילה אם שהה כדי לגמור את כולה החוזר לראש הא אמר ר' יוחנן לר' אבבו לדידי לא סבירא
שעות ביום יצא ותנייתו ובתלמוד ארץ ישראל אמרו ממשניה דרב הלכתא בר' מונא
ישמשום ר' יוסי הגלילי. ת"ר השמייט בה סופר פסוק ואותיות וקראן הקורא כמתורגמן
שמוסיף דברים מלבו לביר הטעם ונמצא קורא אותן הדברים על פה כן גם הקורא את פסוק
א דרמינו על מה א דתניא היו בה אותיות מטוושטשות או מקודעות אם רשומן ניכר יצא
מי דקתני קראה על פה לא יצא ופרקין הנוי מיili ביכולת אבל פסוק או אותיות אם צ עשה וק'
וכן מי שנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שקראו ח齊ה לא יאמר אקרא מיכן ואח"כ אחזור ונק'
יעד לאחדורי סברא וכי מדכו ליה מזכיר אם הוא מתנמנם כי הא גוננא יצא ואם לאו לא
ידי דמי כותבה מיכן שארכעה עשר מותר בעשיית מלאכה מיהו בעינן לקורתה מגילה שהיא כה
לו אחת שלא מן הכתב. וausegg "פ" דאמר בכתב ר"מ באסיא מלבו מגלה וקראה והיה ביל
למי שהוא [בקין] כר"מ וקייל' שכותב אחת מלבו והניחה לפניו וכתב אחרת ממנה שנמצא כ
תפילין אין צרכיןشرطן ואלו נכתבים שלא מן הכתב מ"ט מגรส גרסלי להו. הייתה כתובה
באלו כולם [לא] יצא עד שתהא כתובה על העור ^ט ובכיו דגמר כתיבה כתיבה ג) ויאמר להם
ג במקומן אמר רבא ל"ש בנו ברוד שהלך לעיר קורא במקומו אלא שעתה ליחסו בליל י"ד ונזנ

הפרזים למה לי עוד היושבים בעיר הפתוח לא בא אלא ללמד דפزوן יומו קרווי פרו. וכן מוקף בן יומו קרווי מוקף:

טז א מ"י פ"ג מילוט
 מגילה ה' ל' טו"ס ע' ג' :
 יז ב מ"י פ"ז מ"ל י' טו"ס
 ותליה ה' ל' ח' קמג
 עצין נ' טו"ס ע' ה' ע' :
 סימן קמט קעיף ס' :
 יח ג ד ה מ"י פ"ג מ"ל
 מגילה ה' ל' י' קמג
 עצין מד' ס' ד טו"ס ע' ה' ס
 סימן מל' קעיף ג' :
 יט ז מ"י ס' ה' ל' ג' :
 טו"ס ע' ס' קעיף 1 :
 כ' ז מ"י פ"ג ס' ה' ל' 3 :
 כא ח מ"י ס' פ"ג ה' ל' :
 ו טו"ס ע' ס' קעיף ג' :
 כב ט מ"י פ"ג מ"ל
 תפילין ה' ל' י' כ
 טו"ס ע' י"ד סימן לעוד
 קעיף 3 :
 כג י מ"י ס' טו"ס ע' ה' ס
 ס' נ' נ' קעיף 1 :
 כד ב מ"י ס' טו"ס ע' י"ד
 סימן לרפה קעיף ח' :
 כה ל מ"י ס' טו"ס ע' ג' :
 ה' ס' סימן נ' קעיף ג' :
 כט וקעיף נ' :

גלוין הש"ם

גָּמְרָא עַד שִׁיעָשָׂה
אֲחִיךְ הַגְּדוֹלָה. כִּמְנִימִין
יְכֻמוֹת דֶּבֶר מֵהַיְוָה וְהַלְּסָה
כִּמְנִימִין כְּמַשְׁנִיות לִימָה
כָּן וְעַזְן פְּמוּעָה סָס :
[מִכְמָה] שֵׁם אָסּוּר
לְכְבָתּוֹב. עַד יוֹמָה נָז ע"צ
כָּתוּם ל"ס צְמִילּוֹגִין] :
שֵׁם שַׁהֲלָךְ לְעַבְרָה
שְׁנָה. עַיִן יְכֻמוֹת קָטוֹן
ע"ה מָוד"ס חַמְלָר"ע :
שֵׁם שָׁאַנְיָה ר"מ. עַיִן
מ"ר צְרָחָתִים ק"פ ל"ז
צְמִילָץ סְתָמִי מְגִילּוֹת כְּמָבָז
גָּנוֹת בְּרָחָצָונָה וּקְיִיסָּס
כְּצָנִיאָה : [מִכְמָה] שֵׁם
דְּכָרְתִּיב בְּהַזּוֹן. גְּלָכוֹת דֶּבֶר
בְּעַלְלָה :

תורה אור השלם
א) עיניך לנכח יביטו
ובעפיך יישרו נגעה;
[משל ד, כה]

ת"ר קראה סידוגין
יצא כדאמריו. סיروسין
(ח) חדא חדא אחד זולתי
אחד. כגון שקורא פסוק
ומניהם פסוק וקורא פסוק
שלישי וחוזר וקורא
הפסוק השני שהניח כי
האי גוננא לא יצא ר' מונה אמר משום ר'
יהודה אף בסידוגין אם
שהה כדי לגמור את
כולה ע"ג שחזר וקרא
הנשאר והשלימה לא
יצא. ואוקימנא בששה
לגמר את כולה מרשיא
לסיפה מוהי בימי
אחשורוש עד כי מרדכי
היהודי. ואסיקנא אמר
רב יוסף נקוט דבר ביבי
בידך דאמר רב אין הלהכה
כר' מונה ושמואל אמר
הלהכה כר' מונה דשמיינן
לشمואל דחייב
לייחידה דתנן שומרת
יבם שקידש אחיו את
אחotta כו' ופשטה היא.

ווקייל כרב דאיסודא
היא ולא חישין לשמוד אל
באחרית ראש השנה בהלול וככ
לי. ואמר שמע ט' תקיעות בט
שאמר משום ר' יהודה שאם
המתרגס כלומר דרך המתרגם
או אותיות על פה אעפ"כ יצ
ואם לאו לא יצא וממתניתין
אלא קורא אותה מאותו פסוק
תיר ואי קרו ליה עני להו ולכ
ומנהא קמיה אלא כותבה היכ
יוחנן דאמר אסור לכתוב אפ
זולתי שעת הדחק לא ואפיל
זההלךתא מזוזה צריכה שרטוט
וקמich ולא עפייז. נייר מהקא
לעניך אם עתידי לחזור כבוד

